

henvist til Kommissionen paa Grund af Lovens Ord. Naar det ærede Medlem siger, at hvis det er rigtigt, at dette Forhold staar i Forbindelse med Loven, er det et Led i Undersøgelsen, og saa vil Resultatet først kunne fremkomme ved Arbejdets Afslutning, saa vil jeg gøre opmærksom paa, at dette dels vil fremkalde den Formodning, at denne Undersøgelse ikke er afsluttet, at den stadig kan tænkes at faa Fortsættelse ved Ting, som senere fremkommer under Undersøgelsen af Bankens Forhold, og om dette er heldigt for den nuværende Regering og det Medlem, som sidder i den, betvivler jeg. Og dernæst, hvis man mener, at dette er et Led i Undersøgelsen, og at Offentliggørelsen skal vente, vil jeg spørge, om man vil finde det hensigtsmæssigt, at Offentligheden skal se den nuværende Udenrigsminister sidde i den nuværende Regering med den Ting hæftende paa sig, at han har deltaget i en Spekulation i sit eget Selskabs Aktier sammen med Landmandsbankens Direktør, sidde, indtil den Sag er afsluttet om en maaske temmelig lang Tid. Jeg tror ikke, at man i noget andet Land vil kunne se et saadant Forhold. Hvis man mente, at Offentliggørelsen maatte vente, vilde det deraf følge som en Nødvendighed, at Ministeren midlertidig traadte ud af Ministeriet, og vi maa jo ogsaa formode, at en saadan Opfattelse gør sig gældende indenfor Ministeriet og hos den nuværende Udenrigsminister selv, siden vi oplever det Særsyn, at Udenrigsministeren holder sig borte fra disse Dages Forhandlinger.

Formanden: Jeg skal oplyse det ærede Medlem om, at Udenrigsministeren er syg og sengeliggende.

Sporon-Fiedler: Naar man i disse Dage læser Aviserne eller blot Overskrifterne og sammenholder det, der foregaar ude i Verden, med Diskussionen her, synes jeg, at man maa blive noget forbavset over, at vi har Tid og Raad og Lyst til at beskæftige os med disse Sager, der ikke gavner Landet det allermindste, men kun er Udtryk for, at man ønsker at komme en Minister, oven i Købet en ganske ny Minister, der endnu intet ondt har gjort som saadan, til Livs.

Der er kommet et vist Skær over Ordet Spekulation. Der er kommet noget af et Slagords Klang deri, men det er efter min Mening en ganske falsk Klang. Man spekulerer overalt paa at gøre det, man mener er det rigtige og det fordelagtige for en selv,

enhver Købmand, i hvert Fald enhver Storkøbmand, ønsker at oppebie den gunstige Lejlighed til at købe billigt og ligesaa at oppebie den gunstige Lejlighed til at sælge dyrest muligt; det er der ingen, der taler om, det finder man ganske i sin Orden, men saa snart der er Tale om den ganske legitime Handel med Værdipapirer, faar det et odiøst Skær. Saa taler man straks om Spil og Børsjobberi, og det er ingenlunde rigtigt. Det er akkurat lige saa legitim en Handel som al anden. Nu er her et Tilfælde, som man mener er særlig graverende. En Aktieselskabsdirektør har købt og siden solgt Aktier oven i Købet i sit eget Selskab. Jeg vil dertil sige, at det kan være en overmaade samfundsnyttig og en for hans Selskab overmaade gavnlig Handling — de, der smiler, ved slet ikke, hvad de smiler ad, men det er saa almindeligt.

Det, det drejer sig om for en administrerende Direktør under alle Forhold, er, at Selskabets Aktier ikke bliver jobbet op i en unaturlig Højde, saa faar han Hylet paa Generalforsamlingen om det store Udbytte, saaledes at han ikke er i Stand til at underbygge sit Selskab og konsolidere det, som det er hans Pligt. Hvis f. Eks. Aktierne er jobbet op i 500— og der har været saare mange, som har købt Aktier til 500 uden at eje en Øre af dem, grundet paa Bankernes, skal jeg sige, Liberalitet under Pengerigeligheden —, hvis en har købt en Aktie til 500 og skal svare $7\frac{1}{2}$ pCt. og $\frac{1}{4}$ pCt. halvvaarlig i Provision, det er 8 pCt., faar han ingen Glæde af de første 40, som disse Aktier giver, de gaar ganske hans Næse forbi.

Altsaa, det er eller kan i hvert Fald være en administrerende Direktørs Pligt at sørge for, at Selskabets Aktier, naar de kommer ud, ikke kommer paa forkerter Hænder. Han kan faa Nys om, at der er en stor Post af disse Aktier, der rives løs, Folk kan ikke beholde dem, de kommer maaske fra et Land, der er stedt i Vanskeligheder, saa er det hans Pligt at sørge for, at disse Aktier kommer paa Anlægshænder og ikke paa Spekulationshænder. Anlægsaktionærer er ikke interesserede udelukkende i det høje Udbytte, men ogsaa i, at deres Selskab er godt underbygget og konsolideret. Jobberen er kun interesseret i Udbyttet, og han er lige glad, om Selskabet er konsolideret eller ikke. Altsaa, som jeg sagde, er det en samfundsnyttig og for Selskabet nyttig Gerning af en Direktør at købe Aktier op for bagefter at kunne anbringe dem paa Anlægshænder og ikke paa Spekulationshænder, og hvis han maaske ikke kan overkomme hele Beløbet selv, ja,